

பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாய்

நல்வாக்குகள்

ஓம்

S S S

பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயி
நஸ் வாக்குகள்

சமர்ப்பணம்

பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயி பரபா

அவர்களின்

திருவடி மலர்களுக்கு

SSS

பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயி

நல் வாக்குகள்

தெய்வ சிந்தனையுடன் துயிலெழு.

சாத்வீக ஆகாரங்களை உட்கொள். தாமஸீக
மான போதை தரும் பதார்த்தங்களை
மனதாலும் எண்ணாதே.

வாழ்வதற்காகவே உணவருந்து; உண்பதற்
காக வாழாதே.

சாந்திபிரேமைகளினால் உன் இரத்த நாளங்
களை நிரப்பு.

நீ அறிந்துகொண்ட நன்மைகளைச் செயலாற்ற
முயற்சி செய்.

இதரர்கள் எவ்விதம் நடந்து கொண்டால்
நீ மகிழ்வாயோ, அதுபோல் நீ முதலில்
நடந்து காட்டு.

இதரர்கள் எதைச் செய்தால் நீ அதைத்
தவறு என எண்ணுவாயோ, அத்தகைய
தவற்றை ஒருபொழுதும் செய்யாதே.

இதரர்கள் உன்னை எவ்விதம் கௌரவிக்க
வேண்டுமென விரும்புகிறாயோ, முதலில்
நீ அத்தகைய கௌரவத்தை இதரர்
களுக்கு அளிக்கக் கற்றுக்கொள்.

இதரர்களிடத்தில் குற்றங்களைத் தேடும்
பாழான புத்திக்கு இடம் கொடாதே.

உன்னிடமுள்ள நற்பண்புகளை யார் என்ன
சொன்ன போதிலும் விடாமல் காப்
பாற்று.

இலௌகீக சுகங்களுக்காக இறைவனைப்
பிரார்த்திக்காதே; சத்திய பிரேமைகளுக்
காக, நித்திய கருமங்களை அர்ப்பணம்
செய்.

சுய சக்தியை மறந்தால் அதுவே மரணம்.

ஆத்ம சிந்தனையுடனிருப்பதே வாழ்வு.

நாளுக்கு ஒரு குருவையும், நாளுக்கு ஒரு தெய்வத்தையும் மாற்றாதே.

வாழ்க்கைக்கு ஒரு குறிக்கோளும், நம்பிக்கைக்கு ஒரு தெய்வமும் போதுமானது.

நகைகள் வெவ்வேறாயினும் தங்கம் ஒன்றே; அது போன்ற ரூபங்கள், நாமங்கள் ஆகியவை வெவ்வேறாயினும், தெய்வம் ஒன்றே.

செல்வத்தை அபகரிக்கும் குருக்களிடம் உன் சித்தத்தை அர்ப்பணம் செய்யாதே. அவர்களிருக்கும் இடத்திற்கு ஓடி செல்லாதே.

சித்தத்தை அபகரித்து தன்வசம் சேர்க்கும் தன்மை தெய்வத்திற்கு மட்டும்தான் உண்டு.

எத்தகைய கஷ்ட நஷ்டங்கள் ஏற்பட்ட போதி
லும், எத்தகைய சிந்தனைகள் வந்த
போதிலும், உன் நம்பிக்கையை மட்டும்
விட்டு விடாதே; அதுவே தவம்; அதுவே
சாதனை; அதுவே நல்ல பாதுகாப்பு.

நல்லமனமே மதத்தின் பலன். மனம் கெட்
டால் மதம் இராது.

நீதியே உன் ஜாதி; அதைக் கைவிடுவாயா
னால், நீ குரங்கைவிடக் கீழானவனே.

ஆடம்பரமற்ற வாழ்க்கை நடத்து; உன்னைச்
சார்ந்தவர்களுடன் ஒத்துழை.

அன்பிற்காகவே அன்பு செலுத்து; அன்பை
விட மேலான தெய்வம் இல்லை.

உன்னுடைய பேச்சு, பாட்டு, சிந்தனை இவை
களை அன்பு மயமாக்கு.

புலனடக்கத்திற்கு மிஞ்சிய ஆனந்தம் வேறொன்
றில்லை.

அளவான பேச்சு ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும்;
அதிகப் பேச்சு மதியைக் கொடுக்கும்.

வாரத்திற்கு ஒரு முறை உண்ணாவிரதத்தைக்
கடைப்பிடி; அன்று பாலையும், பழங்களையும்
அளவுடன் உட்கொள்; அதனால், ஆரோக்ய
மும், ஆனந்தமும் கிடைக்கும்.

சோம்பேறித்தனத்தை தூரவிலக்கி, 'ஸோஹம்'
தத்துவத்தைக் கடைப்பிடி.

புகழ்ச்சிக்காகப் பாடுபடாமல், அனுஷ்டானத்
தில் கவனத்தைச் செலுத்து.

உலகத்தில் மிகவும் விலை உயர்ந்த பெர்ருள்
தான் காலம்; ஒரு நொடியை வீணாக்கு
வாயானால், உன் வாழ்க்கையே பாழாகி
விடும்.

“பரோபகாரார்த்தமிதம் சரீரம்”, “உபகாரம்
செய்யவே உடல்”, இதரர்களின் ஆனந்
தம் உன் ஆனந்தத்தின் பிரதிபிம்பமே;
வேறென எண்ணாதே.

ஐதரர்களின் கஷ்டங்களை உன்னுடையவை
களாகப் பாவித்து, அவைகளை நீக்க உன்
னால் இயன்ற முயற்சி செய்.

நீ தெய்வத்தை எவ்விதம் தேடிக்கொண்
டிருப்பாயோ, தெய்வமும் அது போன்றே
உன்னைத் தேடிக்கொண்டிருக்கும்.

எல்லா இடங்களிலும் தெய்வம் இருக்கிற
தென நம்பினால், எங்கெங்கே பார்த்தா
லும், அங்கங்கே தரிசிக்கலாம். “யத்பா
வம் தத் பவதி”.

அடைய வேண்டிய இடமே தெய்வம்; அது
தான் எப்பொழுதும் உண்மை.

விடவேண்டிய இடம் உலகம்; அது எப்
பொழுதும் பொய்.

யாருடைய மனம் தூய்மையான அன்பினால்
நிறைந்திருக்கிறதோ, அத்தகையவர்
களின் செயல்களைத்தும் தர்மம்
நிறைந்த செயல்கள். அவைகளைப் பின்
பற்றலாம்.

இந்த உலகம் மாசுபடிந்த ஒரு கண்ணாடி;
அதன் மூலமாக மானிடர்கள் அனைத்
தையும் பார்த்து தெரிய வேண்டியதாக
இருக்கிறது.

நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்தறியும் கண்களைச்
சம்பாதித்துக் கொள்வதே உயர்ந்த
இலட்சியம்.

எதுவரை அகங்காரம் நிறைந்திருக்குமோ,
அதுவரை மோட்ச சாதனமான ஆத்ம
ஞானம் ஏற்படாது.

உலக விவகாரங்கள் அனைத்திற்கும் மிகச்
சிறந்த கருவி ஞானம்.

தர்மம், தூய்மை, தானம், அன்பு இவைகள்
சத்தியத்தின் நான்கு பாதங்கள்.

உள்ளத் தூய்மையுடன் எதை சமர்ப்பித்
தாலும், இறைவன் ஏற்றுக்கொள்வார்.
(பத்திரம், புஷ்பம், பழம், ஜலம்)

விதையைத் தரையில் ஊன்றினால் முளைக்கு
மேயல்லாது, தகரத்தின் மீது போட்டால்
முளைக்காது.

சாஸ்திர ஞானம் வளராததற்குக் காரணம்
அனுஷ்டானமில்லாத பிரசாரமே; ஆகை
யால் அனுஷ்டானம் மிகவும் அவசியம்.
அதன் பிறகே அனுபவமும், பிரசாரமும்.

பூஜாபீடத்தின் அருகில் பிரகாசிக்க வேண்டிய
தீபம் எதுவென்றால், சஞ்சலமற்ற மனம்.

புலன்கள் என்கிற ஜன்னல்களின் மூலம்
விஷய வாசனைகள் என்கிற காற்று
உட்புகுந்து தீபத்தை அணைக்காமல்
கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அசைந்து எரியும் தீபத்தைப் போன்ற புத்தி
ரஜோகுண இயல்புடையது. திரியில் கரடு
கட்டி மங்கலாக எரியும் தீபத்தைப்
போன்று சிரத்தையற்றதாகவும், உற்சாக
மற்றதாகவும் உள்ள புத்தியே, தமோ

குண இயல்புடையது. ஒரே நிலையாகப்
பிரகாசத்துடன் எரியும் தீபத்தைப்,
போன்ற புத்தியே, சத்வகுணம்.

நானே கர்த்தா என்கிற எண்ணமே மானி
டனின் துக்கங்களுக்கு மூல காரணம்.

நறுமணத்துடன் கூடிய மனம், புத்தி என்
கிற மலர்களையே இறைவன் மிகவும்
விரும்புவார்.

மானிடனுக்கு அனைத்தும் தெரியும். ஆனால்,
தன்னைத்தான் யாரென தெரிந்துகொள்
ளாமலிருக்கிறான். அதை அவன்
தெரிந்து கொள்வானானால், பிறகு
தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது எதுவு
மில்லை.

கருமத்தில் கட்டுப்பட்டவன் ஜீவன்; பக்தியில்
கட்டுப்பட்டவன் தேவன்.

ஜீவனுக்கும் தேவனுக்கும் இடையே வேறு
பாடற்ற ஞானத்தை அடைவதே மேலான
ஆற்றல்.

புலன்கள் தமக்குத் தோன்றியதை உணர்த்
துமேயல்லாது, உள்ளதை உள்ளபடி
காட்டாது. கேட்டதும், பார்த்ததும்
உண்மையானால் சாஸ்திரங்கள் எதற்கு?

நான் யார் என்பதை ஆராய்வதே “த்வம்”
என்ற பதத்தின் சோதனை.

அனைத்திற்கும் கர்த்தா யாரென ஆராய்வதே
“தத்” என்ற பதத்தின் சோதனை.

ஜீவனும், பிரம்மமும், ஒரே பொருளாயிருக்
கும் தன்மையை நிரூபிப்பதே “அஸி”
என்ற பதத்தின் நிர்ணயம்.

ஆர்வத்துடனும், பக்தியுடனும் செவிகொடுத்
துக் கேட்பவனையே “கௌந்தேயன்”
என்பார்கள்.

குந்தி குமாரனையும் “கௌந்தேயன்” என
உலகத்தில் சாதாரணமாக அழைக்
கப்படுகிறது.

“குருநந்தன்” என்றால் கருமத்தை
செயலாற்றுவதினால் மகிழ்ச்சியடைபவன்
எனப் பொருள்.

“பா” என்றால் பிரகாசம்; “ரதன்” என்றால்
சோபிக்கச் செய்தவன் எனப் பொருள்.
பிரம்ம வித்தையின் பிரகாசத்தைச்
சோபிக்கச் செய்பவனே பாரதியன்.

மலர்கள் வெவ்வேறாயினும் நார் ஒன்றே;
அதுபோன்றே சரீரங்கள் வெவ்வேறு
யினும் ஆத்மா ஒன்றே.

இதரர்கள் உனக்குச் செய்த தீமைகளை மறந்து
விடு; நீ பிறருக்குச் செய்த நன்மை
களுக்காகப் பயனை எதிர்பார்க்காதே.
அதுவே நிஷ்காம கர்மா.

(ஆசையற்ற கருமம்)

அகங்காரம் துர்க்குணங்களுக்கெல்லாம் தாய்
வீடு.

ஜீவனுக்கும் தேவனுக்கும் இடையே உள்ள
திரையே அகங்காரம்.

இவ்வுலகத்தில் சுகத்தை அடைய விருப்பமிருக்
கலாம். ஆனால் தன்ன மூழ்கடிக்கும்
வரை அவ்விருப்பத்தை வளர்க்கக்கூடாது.
பருப்பு எவ்வளவோ அந்த அளவு
உப்பைப் போட்டால் சாப்பிட முடியுமா?

எது நிகழ்ந்தாலும், நிகழாவிட்டாலும் மர
ணம் மட்டும் நிகழ்ந்தே தீரும். மாண்ட
வன் ஒருபிடி மண்ணையும் தன்னுடன்
எடுத்துச் செல்ல மாட்டான்.

பாம்பிற்குப் பால் வார்ப்பதால் விஷம்
பெருகுவதைப் போன்று, விஷய சுகத்
திற்காக முயற்சி செய்தால், தேகமே
“நான்” என்கின்ற விஷம் அதிகரிக்கும்.

“கேசுத்ர” (உடல்) “கேசுத்ரக்ருன்”
 (ஆத்மா) என்பதில் “க்ரு” காரமே
 பேதம். “க்ரு” சேர்ந்தது “கேசுத்ரக்ரு”.
 அது இல்லாதது “கேசுத்ர”. அதாவது
 ஞானி கேசுத்ரக்ருன். ஞானம் இல்லாததே
 கேசுத்ரம்.

இறைவனின் சொற்கருத்துக்களின் மீது நம்
 பிக்கைதான் பிரதான ஆதாரம். அனு
 பவமில்லாத ஆடம்பர வாக்கியங்கள் ஆதா
 ரமற்றவை.

வெங்கலத்தின் ஓசை அதிகம். தங்கம் அது
 போல் சப்திக்காது. ஓசைக்கு விலை கொடுக்
 கலாகாது;. பொருளுக்குத் தகுதியான
 விலையைக் கொடுக்க வேண்டும்

“சீரத்தாவான் லபதே ஞானம்” என்றபடி
 ஆர்வமுள்ளவர்களுக்கே ஞானம்; ஆர்வ
 மற்றவர்கள் தெய்வத்தின் சன்னிதியில்
 இருந்த போதிலும் உலக விவகாரங்
 களுக்கே அடிமையாவார்கள்.

‘சம்சயாத்மா வினஸ்யதி’ சந்தேகமுள்ளவர்கள் எத்தனை பிறவி எடுத்த போதிலும் உண்மையை உணரமாட்டார்கள். சந்தேகம் மிகப் பெரிய பூதம். சந்தேகமில்லா திருப்பதே சத்திய ஸ்தானத்திற்கு நேர்வழி.

அபிமானமற்ற உள்ளமே பேரின்பம் நிறைந்த உள்ளம்.

ஆடம்பரம் அற்றிருப்பதே மானிடனுக்கு நற்குணம்.

ஆடம்பரம் இவ்வுலகத்தை விட்டு என்று ஒழியுமோ, அன்றுதான் உலகத்தில் அமைதியையும், பாதுகாப்பையும் நிலைநாட்ட முடியும்.

வெளித்தாய்மைகளைக் காட்டிலும், உட்தாய்மை ஆயிரமடங்கு மேலானது.

வாழ்வு என்ற மரம் மேலே எவ்வளவு உயரம் வளருமோ, அந்த அளவு தாய்மை என்கிற வேர் கீழே ஆழமாக ஊன்றியிருந்தால் தான் மரத்திற்குப் பாதுகாப்பு ஏற்படும்.

செருக்குள்ளவர்களுக்கு நற் குணங்கள் மிகவும் தூரம். துர்க்குணங்களே அத்தகையவர்களுக்குத் தாய்விடு; செருக்குள்ளவர்களுக்கு, உயிரினங்களிடத்தில் அன்பு, இரக்கம், தூய்மை, வணக்கம் முதலான குணங்கள் அடையாளத்திற்குக்கூட இரா.

கர்வம், போக்க முடியாத விஷம். அத்தகையவர்களின் கதி, அதோ கதிதான்.

இரண்யகசிபு, இராவணன், கம்சன், துரியோதனன் முதலானோர்கள் கர்வத்தினால் என்ன சாதித்தார்களோ, அதே பலன் தான் கர்வமுள்ளவர்களுக்கும் கிடைக்கும்.

கடல் இருந்தால் அலைகள் இராமலிராது. உலகப்பற்று இருந்தால் சுக துக்கங்கள் இருந்தே தீரும்.

ஈ எல்லாப் பொருள்களின் மீதும் உட்காரும், ஆனால், நெருப்பின் சமீபம்கூட செல்லாது.

சென்றால் உயிர்வாழாது. அதுபோன்றே மனம் அனைத்தையும் சிந்திக்கும். ஆனால், ஆத்மாவை மட்டும் சிந்திக்காது. ஆத்மாவைச் சிந்திக்குமானால், உலக சிந்தனையே இராது.

கானல் நீர் (நீரைப் போன்று காட்சியளிக்கும் வெய்யில்) எவ்வளவு பொழிந்தாலும் பூமி நனையாது. அது போன்று ஆர்வ மில்லாமல் எத்தனை கருமங்களைச் செயலாற்றினாலும் சித்த சுத்தி ஏற்படாது.

சித்தம் எத்தகையதோ, பயனும் அத்தகையதே; இரண்யகசிபு “கடவுளே இல்லை” என உலகம் முழுவதும் தேடினான்; கடவுளை எங்கேயும் காணமுடியவில்லை. “கடவுள் எங்கெங்கும் நிறைந்திருக்கிறார்” என்கிற நம்பிக்கையுடனிருந்த பிரகலாதனுக்கு இறைவன் தூணிலேயே காட்சி தந்தார்.

தம்மிடமுள்ள பாவனையையே பிறரிடத்
திலும், காண்கிறார்கள். கஸ்தூரிமான்
தன் கொப்பூழிலுள்ள நறுமணத்தை
புல்லில் இருப்பதாக எண்ணி அங்கு
தேடுகின்றது.

பிரபஞ்சம் ஓர் ஊஞ்சல். ஊஞ்சலுக்கு ஆதாரம்
மேலே இருக்கின்றதேயல்லாமல், கீழே
இல்லை. ஆகையால் மேன்மையான நோக்
கத்தைக் கடைப்பிடித்தால் ஊஞ்சலில்
உள்ளவர்களுக்கு விபத்துக்கள் நேராது.

ஆதாரத்தைத் தேடவேண்டுமே யல்லாது,
ஆதேயத்தைப் பிரதானமாகக் கருதுதல்
கூடாது. எதனால் எல்லாம் நடைபெறு
கின்றதோ அதைக் கவனிக்கவேண்டும்.
நடைபெறுவதை முக்கியமாக கருதுதல்
கூடாது.

மோட்சக் கோயிலுக்கு சரணாகதியே கோபுர
வாயில்.

கீழிசல்கள் நிறைந்த ஓட்டைக் குடையினால்,
மழைநீர் நம்மீது விழுவதை நிறுத்த
முடியாது. அனுஷ்டானமில்லாத ஞானம்
ஓட்டைக் குடைக்கு ஒப்பாகும்.

“பனிக்கிபரார்; திண்டிக்கிதயார்”-வேலை செய்
என்றால் ஓடுகின்ற—சாப்பிடு என்றால்
போடு என்கின்ற சிஷ்யனும், செல்வத்தை
அபகரிக்கும் குருவும் இருந்தால் கல்
தெப்பத்தில் ஏறி ஆற்றைக் கடக்க
முயற்சிப்பதற்கு ஒப்பாகும்.

பொன், பொருள், வஸ்து, வாகனம் போன்ற
ஆடம்பர ஆசைகள் நிறைந்த, அகங்கார
அபிமானங்களுக்கு அடிமையாவதைக்காட்
டிலும், இறைவனுக்கு அடிமையாவதே
மேலான இலட்சியம்.

நகைப்பவனே நாராயணன்; அமுபவனே
நரன்.

அகந்தையே துக்கத்திற்குக் காரணம்; அது
இல்லாததே சுகமும், தைரியமும்.

“அஹம்” (நான்) முதலாம் வேற்றுமை.
“மம” (என்னுடையது) ஆறாம் வேற்
றுமை.

சாவு, வாழ்வு இரண்டிலும் துக்கமாவது,
சந்தோஷமாவது அடையாதவனே
பண்டிதன். “பண்டா” என்றால் தத்துவ
நிர்ணய புத்தி; சீரம் இத்தகையது.
ஆத்மா இத்தகையது, என அறிந்து செய
லாற்றுபவனே பண்டிதன்.

தர்க்கம் அகங்காரத்தின் சின்னம்; அது
இருட்டில் தமோறுவதற்கு ஒப்பாகும்.

உலகத்தில் உனக்கு உண்மையான உறவி
னர்கள் யாருமில்லை. சத்தியம் ஒன்றே
உண்மையான உறவினன்.

உன்னை நீ காப்பாற்றிக்கொண்டு, பிறகு
இதரர்களைக் காப்பாற்ற முயற்சிசெய்.

சத்திய சோதனைக்கு உன் தந்தையே தடையாக இருந்தால், பொருட்படுத்தாமல் பிரகலாதனைப் போன்று எதிர்த்து நில்.

ஆத்ம சோதனைக்கு உன் சகோதரனே தடையாக இருந்தால், விபீஷணனைப் போன்று அவனை விட்டு விலகி தூரமாக வந்து விடு.

தெய்வ வழிபாட்டிற்கு உன் மனைவியே தடையாக இருந்தால், பர்த்ருஹரி யைப் போன்று வெளியேறிவிடு.

தெய்வ சன்னிதியைக்கோரி முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, அதை அழிப்பதற்கு முயற்சித்தால், குருவாயினும் சரி, பீஷ்மரைப்போன்று விலகிவிடு.

இந்நாளில் போதனை அளிக்கத் தகுதியான குருக்கள் கிடைப்பது அரிது; ஆகையால், குருக்களைத் தேடி அலையாமல் தாய், தந்தை, குரு, தெய்வம் ஆகிய அனைவரும்

அந்த இறைவன் ஒருவனே என்கிற நம்பிக்கையுடன், தெய்வ வழிபாட்டிலேயே ஆனந்தத்தை அனுபவிக்க முயற்சி செய்.

“ஸாலோக்யம்” இராஜ்யத்தின் பிரஜைகளைப் போன்றது.

“ஸாமீப்யம்” ராஜாவின் வேலைக்காரனைப் போன்றது.

“ஸர்ருப்யம்” ராஜாவின் தம்பியைப் போன்றது.

“ஸாயுஜ்யம்” ராஜாவின் மூத்த குமாரனைப் போன்றது.

“ஸோஹம்” ஞானம் (ஜீவாத்மாவும், பரமாத்மாவும் ஒன்றெனப் பாவித்தல்) “தாஸோஹம்” பக்தி. (அடியேன் தொண்டன் எனப் பாவித்தல்)

மனம் கொசுவைப் போன்றது. கொசு எல்லாப் பொருள்களின் மீதும் உட்காரும். ஆனால், நெருப்பின் சமீபம் மட்டும் செல்லாது.

நெருப்பிடம் நெருங்கினால், கருகிச் சாம்ப
 லாகிவிடும். அது போன்றே மனம்
 அனைத்துடனும் சேரும். ஆனால், தெய்
 வத்துடன் சேர விரும்பாது. தெய்வத்
 துடன் சேர விரும்பினால், மனம் என்பதே
 இராது. ஆனால் மனம் நாசமடைய வேண்
 டுமே? அதற்காக தெய்வத்துடன் சேர
 முயற்சி செய்யவேண்டும்.

காற்று இறங்கி பிரகாசம் குறையும் பெட்ரோ
 மாக்ஸ் விளக்கிற்கு அடிக்கடி காற்றடிப்
 பதைப் போன்று, பக்தன் அடிக்கடி மன
 வெழுச்சிக்குரிய போதனைகளைப் பெரியோர்
 களிடம் சென்று கேட்டு அறிந்து கொள்ள
 வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உள்ளத்
 திற்குச் சரியான பிரகாசம் ஏற்படும்.

இருட்டு என ஒன்று உலகத்தில் இல்லை. அது
 பிரகாசத்தின் இயல்பின்மையே.

அக்ஞானம் என ஒன்று உலகத்தில் இல்லை.
 அது ஞானத்தின் இயல்பின்மையே.

கக துக்கங்கள், இகழ்ச்சி புகழ்ச்சி இவைகள்
வளர்பிறை, தேய்பிறை போன்றவைகள்.
அவைகள் இல்லையானால், உலகம் நடை
பெறுது.

ஆகாயத்தில் அநேக மேகக்கூட்டங்கள், இடி
மின்னல்கள், நட்சத்திரங்கள், சூரிய
சந்திரர்கள் முதலானவைகள் இருந்த
போதிலும், ஆகாயம் அவைகளுடன் எத்
தகைய தொடர்புகளில்லாமல், களங்க
மற்றதாய், அசைவற்றதாய், எதனுட
னும் சேராமல், இருப்பதைப்போன்று உள்
ளத்தில் மாறுபட்ட இருவகை நிலைக
ளுக்கு இடந்தராமல், எதனுடனும்
சேராமல் வாழ வேண்டும்.

பயனை எதிர்பார்த்து வீட்டுவேலை செய்பவன்
கூலிக்காரன். பயனை எதிர்பார்க்காத
வன் வீட்டுச் சொந்தக்காரன்.

ஏழையாக இருப்பவனே கூலி வேலைக்குச்
செல்வானேயல்லாமல், சம்பத்துள்ளவன்
கூலி வேலைக்குச் செல்லமாட்டான். அது

போன்று, தெய்வ சம்பத்து இல்லாத
வனே கூலிக்காரனைப் போன்று கோரிக்கைகளுக்காக தெய்வத்தொண்டு செய்கிறான் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமுமில்லை.

பிள்ளைப் பூச்சி சேற்றினுள் வசித்தபோதிலும், அதன் பீது சேறு ஒட்டிக் கொள்வதில்லை. கம்பளிப்பூச்சி மேட்டில் வசித்தாலும் அதன் பீது சேறு ஒட்டிக் கொள்ளும். அதுபோன்றே காவியுடையணிந்து, கமண்டலத்துடன், ஆடம்பர வேஷம் தரித்து, மௌனியைப் போன்று காட்சியளித்த மாத்திரத்தில் துறவியாக மாட்டான். பிரம்ம தத்துவத்தில் முழுகியவனே உண்மையான துறவி.

மோட்சத்தில் விருப்பமுள்ளவர்கள் மூன்று வகையானவர்கள். 1. மீன் வகை. 2. மிருக வகை. 3. ஆமை வகை.

நீரைத்தவிர பூமியின் மீது உயிர் வாழாதது
மீன். அதுபோன்றே சில சாதகர்கள்
மக்கள் கூட்டத்தையும், சுற்றத்தாரையும்
விட்டு விலகி தூரமாகச் சென்று சாதனை
களைச் செயலாற்ற விரும்பமாட்டார்கள்.

பூமியைத் தவிர நீரில் வாழாதது மிருகம்:
அதுபோன்று சில சாதகர்கள் மக்கள்
கூட்டத்தில் எத்தகைய சாதனைகளையும்
செயலாற்ற விரும்பமாட்டார்கள். அவர்
கள் ஏகாந்தத்தை (தனிமையை) தவிர
அன்னிய மார்க்கங்களில் சாதனைகளைச்
செயலாற்ற ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

பூமியிலும் நீரிலும் சமமாக ஜீவிப்பது ஆமை:
அது போன்று சில சாதகர்கள் இல்லற
தொடர்பிலும், ஏகாந்தத்திலும் சமபா
வத்துடன் சஞ்சலமற்ற தியானத்தை
செயலாற்றுவார்கள்.

மேலே சொல்லப்பட்ட மூன்று வகையானவர்
களில், மீன் வகுப்பு சாதகன் ஆரம்ப

சாதகன்; மிருக வகுப்பு சாதகன் நடுத்தர சாதகன்; ஆமை வகுப்பு சாதகன் முழுமையடைந்த சாதகன்; அதாவது ஞானி.

மரத்தை மேலே வெட்டினால் பயனில்லை. அதுபோன்றே, மேல்வாரியாக புலன்களை அடக்குவதினால், பிரயோசனம் ஏற்படாது. சங்கல்பம் என்கிற வேரையே இல்லாமல் செய்து விட்டால், மறுபிறப்பு இராது.

மனோநாசம் இல்லாதவர்களுக்கு சித்த சுத்தி ஏற்படாது. சித்த சுத்தி இல்லாதவர்களுக்கு பிரம்மபாவம் ஏற்படாது. பிரம்மபாவம் இல்லாதவர்களுக்கு ஆத்ம சாந்தி கிட்டாது. சாந்தியே இல்லையானால், சுகம் எங்கிருந்து கிடைக்கும்?

காலையிலேயே பகல் உணவிற்காக உணவுச் சீட்டு வாங்கியவருக்கும், அந்த நேரத்

திற்குச் சென்று உணவு விடுதியில் உணவிற்காக முயற்சி செய்பவருக்கும் எத்தகைய வேறுபாடோ, இளமைப்பருவத்திலிருந்து சாதனைகளைச் செய்து வருபவருக்கும், அப்போதைக்கப்போது, மறுபிறப்பு ஏற்படாமலிருப்பதற்காக சாதனைகளைச் செய்பவருக்கும்; (அவ்வளவே வேறுபாடு); அதாவது, முன்னதாக உணவுச் சீட்டு வாங்கியவருக்கு உணவு கிடைப்பது உறுதி. அந்தச் சமயத்திற்குச் சென்று கேட்பவருக்கு உணவு கிடைப்பது சந்தேகம்.

வினைப்பயன் கெட்டதாயினும், நல்லதாயினும் அனுபவித்தேயாக வேண்டும் என்பது மூடத்தனம்; முறையான சாதனைகளைச் செயலாற்றினால் கெட்டவைகள் நீங்கும். நல்லவைகளை அபிவிருத்தி செய்து கொள்ள அவகாசமும் இருக்கிறது.

அனைத்துள்ளும் அடங்கியிருப்பது ஆத்மா ஒன்றே என்பதை அறிந்து கொள்வதே

பிரம்மஞானம். மிகுந்தவைகள் கரும
ஞானங்கள்.

காற்றினால் மேகங்கள் விலகி சூரியன் தென்
படுவதைப் போன்று, எங்கும் நிறைந்
திருக்கும் பிரம்மத்தின் தியானத்தினால்,
அக்ஞான மேகங்கள் விலகி ஞானம் தனி
யாகப் பிரகாசிக்கும்.

“ஏகாந்தம்” என்றால் யாராலும் துன்பம்
நிகழாத இடம். “ஏகாகி” என்றால்
இரண்டாவது நபர் இல்லாத இடம்.

பாம்பின் விஷம் தலைக்கேறியவருக்கு வேப்
பிலையும் கூட இனிக்கும். அதுபோன்றே
விஷய வாசனைகளில் மூழ்கியிருப்பவர்
களுக்கு குற்றங்கள், பாபங்கள் மிகப்
பிரியமானவைகளாகவும், நல்லவைகளா
கவும், மனநிறைவை ஏற்படுத்தும்.

கடல் நீர் முழுவதையும் பருகிவிடலாம். மலைகளை
எளிதில் தூக்கிவிடலாம். நெருப்பை மிக

எளிதில் விழுங்கி விடலாம். ஆனால்,
மனோநாசம் செய்வதென்றால் மிகமிகச்
சிரமம்.

மாதவனின் அனுக்கிரகத்தை அடைந்தவர்
களின் மனம், அடங்கி, ஒடுங்கி அடிமை
யாகிவிடும்.

உலக தியாகமே ஆன்மிக போகம்.

உண்மையான பக்தன் கஷ்ட நஷ்டங்களையும்,
நிந்தனைகளையும், பாராட்டுகளையும், சுகத்
தையும், சாந்தியையும் இவைகள் போன்ற
அனைத்தையும், இறைவனின் பிரசாத
மாகவே எண்ணுவான். பிரசாதங்கள்
எவ்வளவோ வகையல்லவா?

பிறரை நிந்திப்பதைவிட மிஞ்சிய பாபம்—
வேறொன்றில்லை. தெய்வத்தையே நீந்
தித்தால், அவர்களுக்கு நரகமே நிலை
யான இடம்.

அனைவரிடத்திலும் இறைவன் ஆத்ம சொரு
பியாக இருக்கிறார் என்கிற உண்மையை
அறிந்தபின், பிறரைக் கெடுப்பதற்காக
எதைச் செய்தாலும், தான் வணங்கும்
தெய்வத்தையே சாரும். ஆகையால்,
பிறருக்கு வேதனையளிப்பது என்பது இறை
வனுக்கு வேதனையளிப்பதாகும்.

கண்கள் உலகத்தில் அனைத்தையும் காண்
கின்றன. ஆனால், தம்மைத்தாம் காண்
பதில்லை. அதுபோன்றே உலகத்தார்
இதரர்களின் தவறுகளைக் காண்கிறார்கள்.
தங்களைத் தாங்கள் காணமாட்டார்கள்.

சோம்பேறித்தனம் “சீட”ப் புழுவைப் போன்
றது. (செடி, கொடிகளைச் சாப்பிட்டு நாசம்
செய்யும் புழு) அது மானிடத் தன்மை
யையே நாசமாக்கிவிடும். முடிவில்
உபயோகமற்றதாகிவிடும்.

உலகத்தை வென்றவன் வீரனே; ஆனால்,
தன்னைத்தான் வென்றவன் வீராதி
வீரன், தீரன், கம்பீரன்.

அவனுடையது அல்லாத நாமமும், அவனில்
லாத தேகமும் இல்லையென எண்ணுவது
எங்கும் நிறைந்துள்ள இறைவனின்,
இலட்சணத்தை உணர்வதாகும்.

“ஸ்திதப்ரக்ஞன்” (நிலையான ஞானத்தை
யுடையவன்) எனப்படுவனே இறைவ
னுக்கு நெருங்கிய சம்பந்தமுடையவன்.

சக்திக்கு மீறி வேலை செய்வதே அகங்காரம்.

சக்திக்குக் குறைவாக வேலை செய்வதே
கள்ளத்தனம்.

எப்பொழுதும் நல்லவைகளையே பேசிக் கொண்
டும், நல்லவைகளையே செயலாற்றிக்
கொண்டும், நல்லவைகளையே சிந்தித்துக்
கொண்டும் இருப்பதே சர்வ சுகம்.

இனிமையான சொற்களே சாதகனுக்கு சிறப்பு
வாய்ந்த நல்வழி.

காகம் யாருடைய உடமைகளைக் கவர்ந்தது?
சூயில் யாருக்குக் கிரீடம் வைத்தது? வாய்
நல்லதாக இருந்தால், பெயரும் நல்ல
தாகவே இருக்கும்.

நாக்கை வசப்படுத்திக்கொண்டால் உலகமே
அவன் வசமாகிவிடும்.

ஆகார தோஷத்தினால், எப்பொழுதும் சித்
தத்தில் மாசு படிக்கிறது. மாசு படிந்த
சித்தத்தையுடையவர்களினால், தாம்
இரகசியமான ஞானத்தை அடைய முடி
யாது.

தர்க்கத்தை விட்டு, ஆர்வம், முயற்சி என்கிற
இரண்டு இறகுகளினால் சாதகன் இறை
வன் என்னும் ஆகாயத்தில் இயன்றளவு
பறந்து உலாவி வரலாம்.

மனம் மடியட்டும், மாயை மாயட்டும், சரீரம்
சாயட்டும், ஆனால், அவிநாசி ஆத்மா

வாக (அழிவற்ற ஆத்மாவாக) இருக்கும்
உனக்கு அழிவில்லை.

எங்கே இறைவனுடைய நாமசங்கீர்த்தனத்
தின் கோலாகல ஓசை ஜெய ஜெய கோஷத்
துடன் எழுப்பப்படுகிறதோ, அந்த இடமே
வைகுண்டம்.

தெரியாத விஷயத்தைத் தெரியாதென ஒப்புக்
கொள்வது நல்லது. தெரியாமலிருந்த
போதிலும் தெரியுமெனச் சொல்வது
மிகவும் அபாயகரமானது. அது சாதக
னுக்கு வியாதியைப் போன்றது.

எத்தகைய வீரனாகவும், தீரனாகவும் புஜபல
மும், புத்தி பலமும் உள்ளவனாகவும்,
இருந்த போதிலும், தெய்வபலம் மட்டும்
இல்லையானால், அவன்கீழ்மகனாக இருந்து
அழிவான்.

உன் கேட்காமல சந்தோஷங்களின் அபிவிருத்
தியை நீ எப்படி விரும்புவாயோ, அது

போன்றே, அனைவரின் கேஷமநல சந்தோஷங்களின் அபிவிருத்தியை விரும்பு. உன்னுடைய அமைதிக்காக நீ எந்த அளவு பாடுபடுவாயோ, அந்த அளவு உலக அமைதிக்காகப் பாடுபடு. அதுவே உன்னுடைய உண்மையான தன்மை.

“சத்தியமே என் பிரசாரம்.
தர்மமே என் ஆசாரம்.
சாந்தியே என் சுபாவம்.
பிரேமையே என் சொருபம்.”

“பாபா”

ஆசீர்வாதம் அச்சகம்
32, கண்டி வீதி
யாழ்ப்பாணம்

